

ватъ старцитѣ, обезчестяватъ женитѣ. Ето два примѣра, за които говорятъ турскитѣ вѣстници и които, за нещастие, сж автентични.“ И вѣстникътъ продължава да описва подвизитѣ на Тусунъ бей отъ Карлово, който се задигналъ съ 80 души башибозукъ, отишелъ въ Клисуре, която бѣ вирнала глава, и тамъ прославилъ съ безчестия надъ жени и старци своето ислямско име и името на своята нация!¹⁾

„Когато избухна възстанието въ Херцеговина — пишатъ отъ вжтрѣшността на Турция, прѣзъ май сжщата година до *La République Française* —, мюсюлманскитѣ фанатизмъ се потруди да уголѣми и да обезобрази положението въ другитѣ провинции на Босна и въ България... Въ Стара-Загора, турцитѣ, фанатизирани отъ проповѣдитѣ на мюфтиитѣ и на улемитѣ, използваха единъ незначителенъ инцидентъ, за да проникнатъ съ оржие въ християнския кварталъ и да турятъ подъ сѣчъ петдесетъ човѣшки жертви. Благодарение на каймакамътъ, който разбра, каква отговорностъ ще понесе Портата прѣдъ Европа, сѣчъта не бѣше пълна. Това послѣдното се случи прѣзъ мѣсецъ октомври миналата (1875.) година. — Въ Нови Ханъ, разярени заплетиета се нахвърлиха неочаквано върху една група жени и моми, които се връщаха отъ полето по случай панаирътъ въ околността; тѣзи бѣдни хора се разбѣгаха, като издаваха отчаяни викове, но заплетиетата ги пристиснаха въ единъ тѣсенъ кръгъ и безмилостно удряха съ ножове и сабли, като раниха повече отъ двадесетина... Въ друго едно село, заплетиетата събраха десетина жени и, слѣдъ като уталожиха своитѣ страсти, се забавляваха съ жертвитѣ по слѣдния начинъ: една отъ женитѣ трѣбваше да гледа фиксирано право въ слънцето, безъ да затвори очи; на всѣко движение ѝ се отговаряше съ единъ ударъ отъ сабля

¹⁾ Вж. *Salut Publique*, 28. май 1876.